

ve virksomhed på et kommercielt grundlag, og hensynet til parlamentarisk indseende og kontrol, som er sikret via regler fastsat i loven, skal afvejes over for hensynet til, at selskaberne kan virke i overensstemmelse med de krav, der stilles til forretningsmæssig virksomhed. Nærværende lovforslag har ikke konsekvenser for lov om Dansk Olie & Naturgas A/S.

I medfør af lov nr. 382 af 13. juni 1990 om varmesforsyning med senere ændringer påhviler det kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmesforsyningen i kommunen. Kommunalbestyrelsen skal i denne forbindelse drage omsorg for, at der udarbejdes projekter for kollektive varmesforsyningssanlæg. Varmeforsyningslovens planlægningsbestemmelser er styrende for naturgassens udbredelse til rumopvarmning, herunder for naturgasanvendelse på fjernvarmeværker og decentrale kraftvarmeværker. Priser og andre betingelser for levering af naturgas har hidtil været omfattet af varmesforsyningslovens prisbestemmelser. Miljø- og energiministeren har i medfør af varmesforsyningsloven udstedt en maksimalprisbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 654 af 2. september 1998), hvorefter prisen opgjort efter brændværdi ikke må overstige prisen på en tilsvarende mængde fyringsgasolie, inklusive afgifter. Maksimalprisbestemmelsen gælder for alle kunder, men sigter først og fremmest mod at give de mindre forbrugere, herunder villakunder, en beskyttelse ved overgang fra oliefyrring til naturgas. Det skal sikre, at naturgasselskaberne ikke kan udnytte deres markedspostition til at forhøje prisen på naturgas, efter at kunden er tilsluttet naturgasnettet. Med nærværende lovforslag og L 240 (forslag til lov om ændring af lov om varmesforsyning) stilles der forslag om at overføre prisreguleringen på naturgasforsyningsområdet fra varmesforsyningsloven til naturgasforsyningsloven.

Herudover rummer varmesforsyningsloven mulighed for, at miljø- og energiministeren med virkning over for naturgasselskaberne kan træffe afgørelse om udbygning af naturgasnettet, forsyningspligt og styring af selskabernes omkostninger. Bestemmelsen ophæves, idet den er dækket af nye bestemmelser i nærværende lovforslag. Endelig har miljø- og energiministeren i medfør af varmesforsyningsloven udstedt bekendtgørelse om lånerammer for de regionale selskaber (bekendtgørelse nr. 864 af 6. december 1998) med henblik på at begrænse låntagningen og sikre gældsafviklingen i selskaberne. Denne bekendtgørelse ophæves med L 240, idet der med Skt. Hans-aftalen er fastlagt en langsigtet og holdbar ramme for selskabernes gældsafvikling.

Lov nr. 345 af 2. juni 1999 om overdragelse af naturgasdistributions- og forsyningsvirksomhed til Dansk Naturgas er baggrund for, at staten kunne indgå aftale med Naturgas Syd og Dansk Naturgas A/S (nu DONG Naturgas A/S) over overtagelsen af Naturgas Syd. Nærværende lovforslag har ikke konsekvenser for lov nr. 345 af 2. juni 1999.

1.7. Naturgassektorens historiske opbygning. På baggrund af olieforsyningskrisen i 1973/74 var det et klart energipolitisk mål at nedbringe afhængigheden af olietilførsler til Danmark. Under den daværende eneretsbevilling af 8. juli 1962 havde bevillingshaveren (A.P. Møller) og partnerne i DUC gjort fund af naturgas i den danske del af Nordsøen. Efter gennemførelsen af en række omfattende tekniske og økonomiske undersøgelser blev det vurderet, at de danske forekomster af naturgas i en række felter i Nordsøen kunne berettiget etableringen af et dansk naturgasforsyningssystem. På baggrund af mulighederne for produktion af naturgas i Nordsøen blev der i juni 1978 påbegyndt egentlige gaskøbsforhandlinger mellem DUC og DONG Naturgas, som afsluttedes den 9. marts 1979 med indgåelse af en aftale. Som det er praksis for sådanne aftaler, har DONG Naturgas forpligtiget sig til aftage naturgassen på take-or-pay vilkår. Dette indebærer, at hvis DONG Naturgas ikke opfylder sine aftageforpligtelser, skal selskabet alligevel betale, som om der var leveret naturgas i overensstemmelse med aftageforpligtelserne.

Etableringen af naturgasprojektet blev besluttet af Folketinget den 30. maj 1979 ved Folketingets vedtagelse af anlægsloven for naturgasforsyning. Den indgåede aftale mellem DUC og DONG Naturgas om leverancer af naturgas fra den danske del af Nordsøen lå til grund for beslutningen. Endvidere var der den 20. februar 1979 indgået en aftale mellem DONG Naturgas og Ruhrgas om levering af naturgas fra Tyskland fra 1982 til 1985 med henblik på at indhente erfaringer, før de danske naturgasleverancer kunne påbegyndes. I 1982 blev naturgasforsyningen i det syd- og sønderjyske område påbegyndt, og i 1983 startede leverancer til Fyn. Samtidig med beslutningen om naturgasprojektet vedtog Folketinget den 30. maj 1979 lov om varmesforsyning. Et af formålene med loven var gennem en landsdækkende planlægning af varmesforsyningen at sikre, at udnyttelsen af naturgas og kraftvarme fra de centrale kraftværker fik en central placering i den danske energiforsyning. Den landsdækkende varmesforsyningsplanlægning har således været styrende for fastlæggelsen af det markedsmæssige grundlag for naturgassens udbredelse i Danmark til rumopvarmning, herunder for naturgasanvendelse